

τεμπελίτιδα

τεμπελίτιδα, η, ουσ. [<τεμπέλης+ κατάλ. -ίτιδα], φανταστική ασθένεια από την οποία πάσχει ο τεμπέλης: «έχει τέτοια τεμπελίτιδα, που προτιμάει να πεθάνει απ' την πείνα παρά να δουλέψει».

- έχει οξεία τεμπελίτιδα, βλ. φρ. πάσχει από οξεία τεμπελίτιδα.

- πάσχει από οξεία τεμπελίτιδα, είναι πολύ μεγάλος τεμπέλης: «τον τελευταίο καιρό πάσχει από οξεία τεμπελίτιδα και δεν ενδιαφέρεται καθόλου για τη δουλειά του».

- τον βάρεσε οξεία τεμπελίτιδα, βλ. φρ. πάσχει από οξεία τεμπελίτιδα.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας